

Tomáš

K VLAKŮM

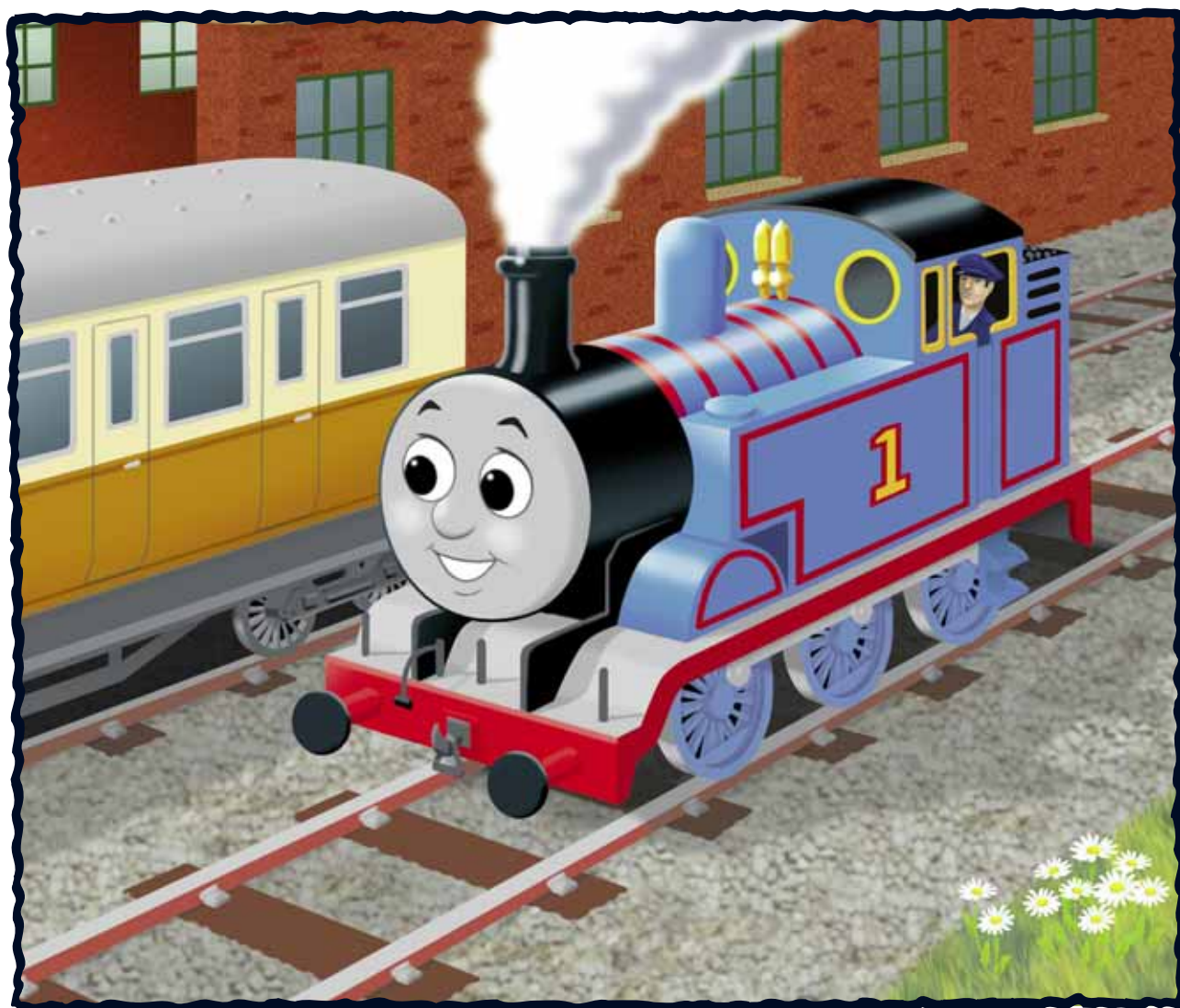

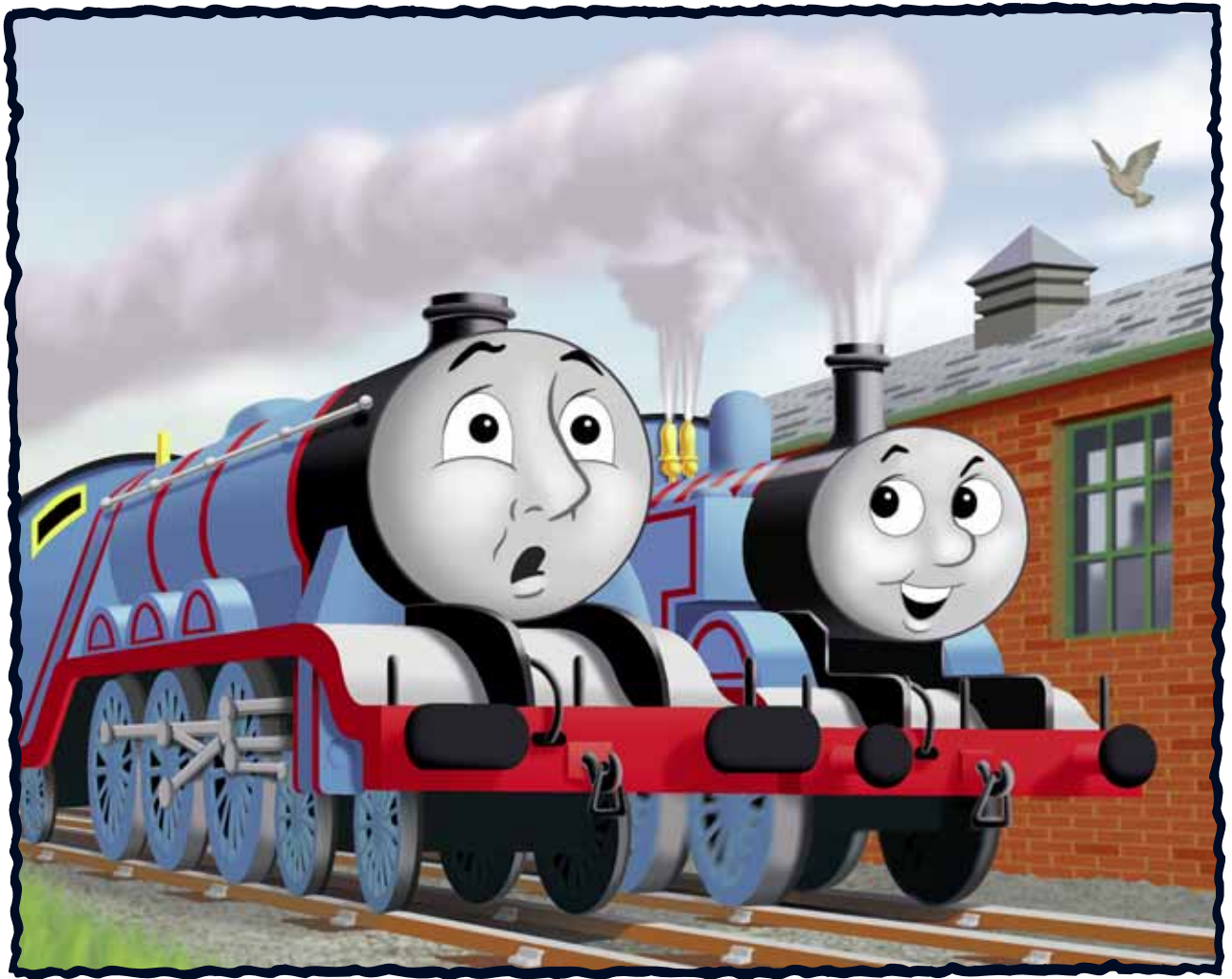
Povím vám příběh o parní lokomotivě jménem Tomáš. Tomáš měl za úkol posunovat vagony pro velké lokomotivy. Byla to únavná práce a hodně se nadřel. Ze všeho nejvíc si ale přál mít svou vlastní trať ...

Tomáš měl šest kol, krátký a široký komín, krátký a široký parní kotel a krátkou a širokou stříšku. Byla to zkrátka neposedná malá mašinka, která od rána do večera čile posunovala vagony z jedné koleje na druhou, tak aby byly připravené, až se s nimi velké lokomotivy vydají na cestu; a jakmile přijel do stanice vlak, Tomáš se dal do odsunování prázdných vagonů, aby si velké lokomotivy mohly odpočinout.

Celé dny ale tahle malá pracovitá lokomotiva snila o své vlastní trati - pak by se teprve stala opravdu užitečnou mašinkou!

Navíc byl troufalý Tomáš přesvědčen, že pracuje nejvíc ze všech, a rád si z ostatních dělal legraci.

Jednoho dne přijel Gordon do stanice celý utrmácený. Táhl totiž velký expres. Sotva se ale uložil ke spánku, Tomáš vedle něj rozpustile zahoukal:

„NESPI, LENOCHU! A udělej pro změnu nějakou pořádnou práci!“ Nato se smíchem odjel.

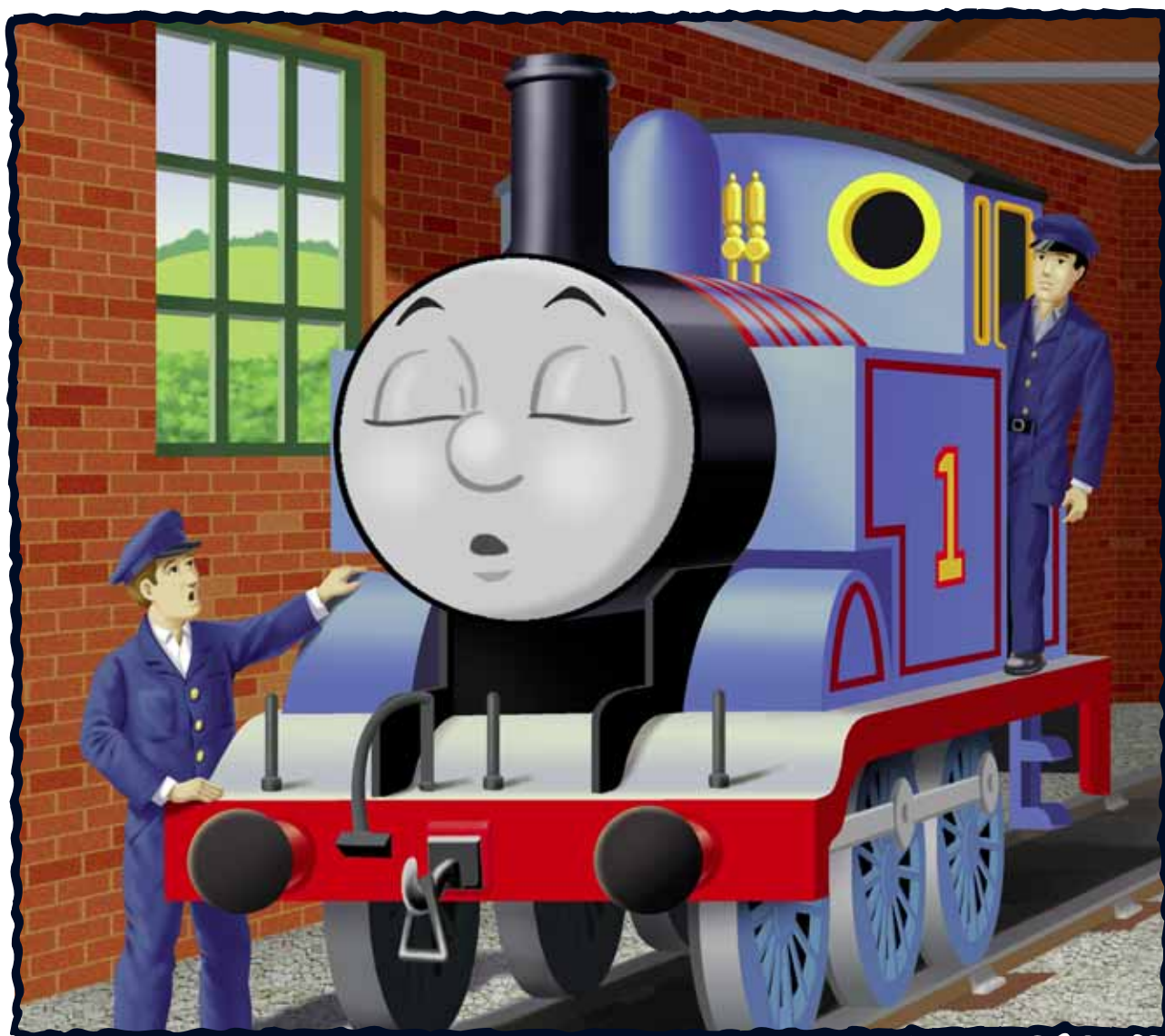
Gordon se strašlivě polekal a rozhodl se, že tuhle legrácku Tomášovi oplatí.

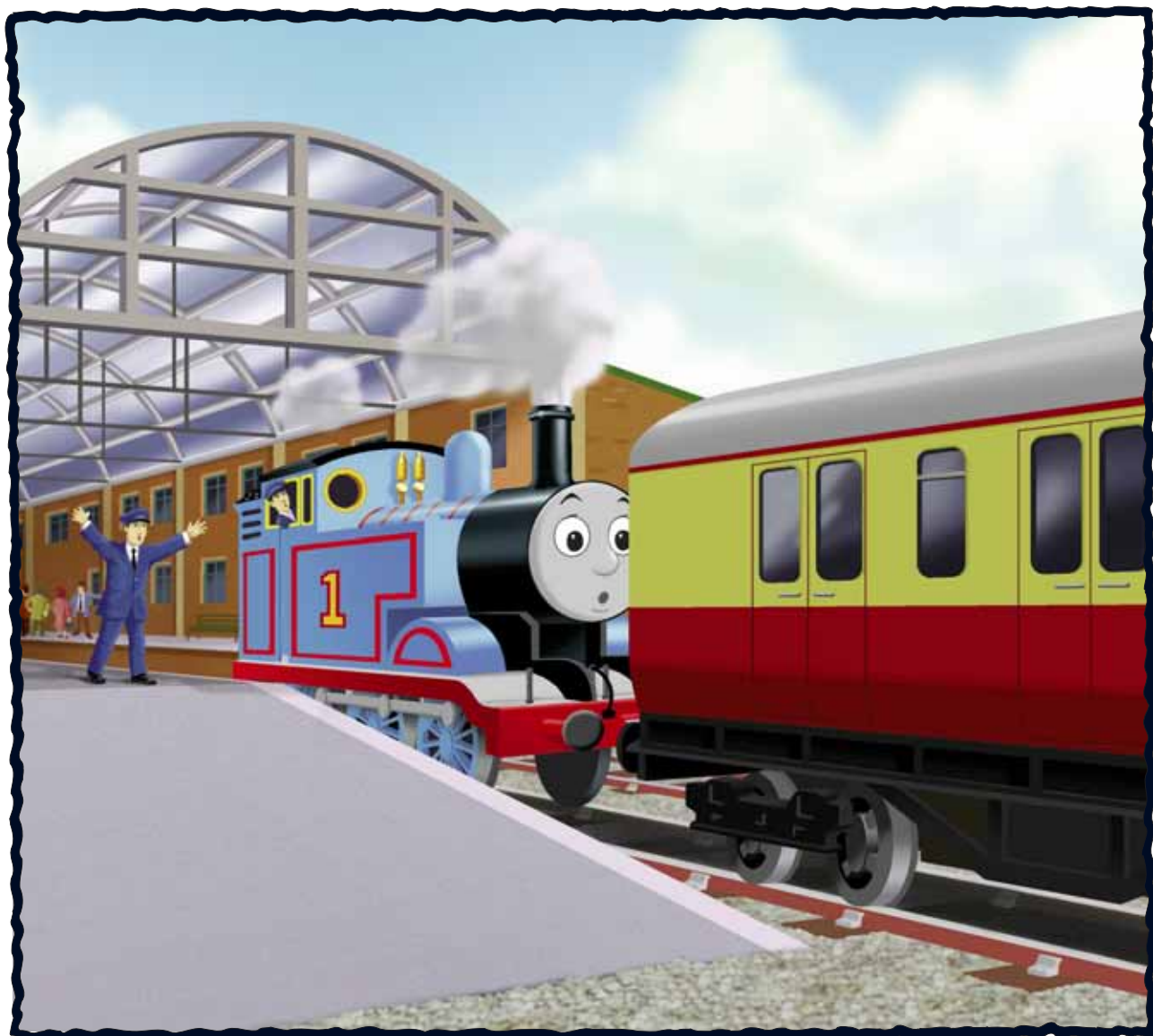
Příštího rána Tomáš vyspával. Strojvedoucí ani topič ho nedokázali přimět, aby se pustil do práce. Čas odjezdu Gordonova expresu se blížil. Gordon čekal, ale Tomáš s vagony pořád nikde.

Konečně se probudil. „Jejda!“ zazíval.

„Hu-hú! Tak honem, hlupáku, pospěš si!“ houkal na Tomáše rozčilený Gordon.

„Písk! Písk! Pospěš si sám,“ zapískal Tomáš rozpustile.

Běžně se stávalo, že Tomáš tlačil vagony zezadu a pomáhal tak Gordonovi, aby se rychleji rozjel. Jakmile se vlak dal do pohybu, Tomáše odpojili.

Toho rána Gordon cítil náramnou příležitost, jak se Tomášovi pomstít za to, že ho předchozího večera vyděsil. Rozjel se tak rychle, že nádražní dělníci nestačili Tomáše odpojit.

Gordon vyjel ze stanice s vlakem i s Tomášem za zády. Nabíral stále větší a větší rychlost - pro Tomáše až příliš velkou!

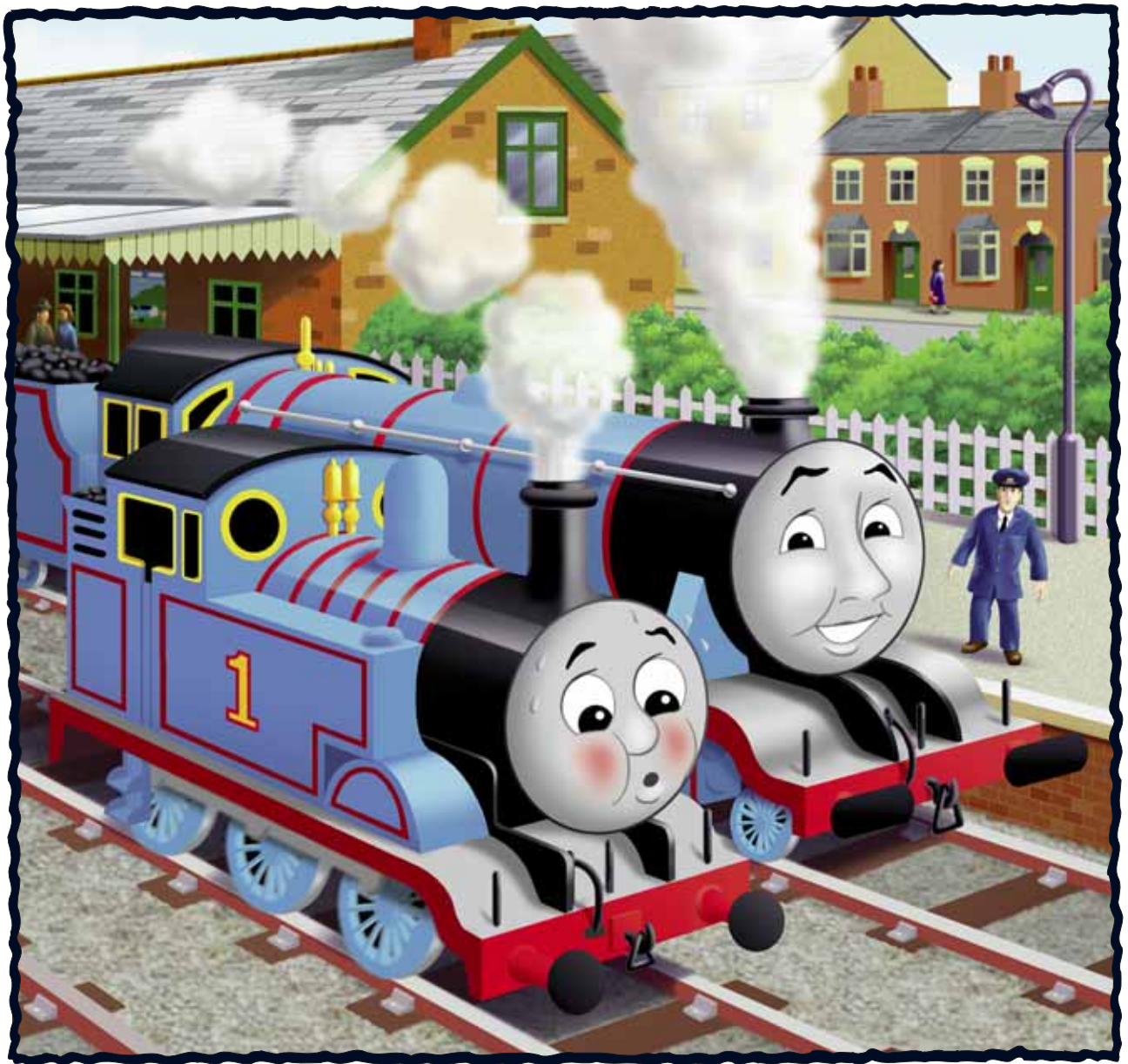
„Písk! Písk! Písk! Zastav!“ pískal Tomáš.

„Jen koukej přidat, slyšíš, přidej!“ smál se Gordon vpředu.

„Nevydržíš! Nevydržíš!“ smály se Tomášovi vagony.

Chudák Tomáš takhle rychle ještě nikdy nejel. **„Vždyť si dočista zničím kola!“** děsil se. **„Už nikdy nebudu moct jezdit jako dřív!“**

Konečně vlak zastavil ve stanici. Tomáše odpojili a nalili mu do kotle hodně vody, aby ho zchladili.

„Tak co, Tomáši,“ ušklíbl se Gordon, „teď už víš, co je to pořádná dřina?“

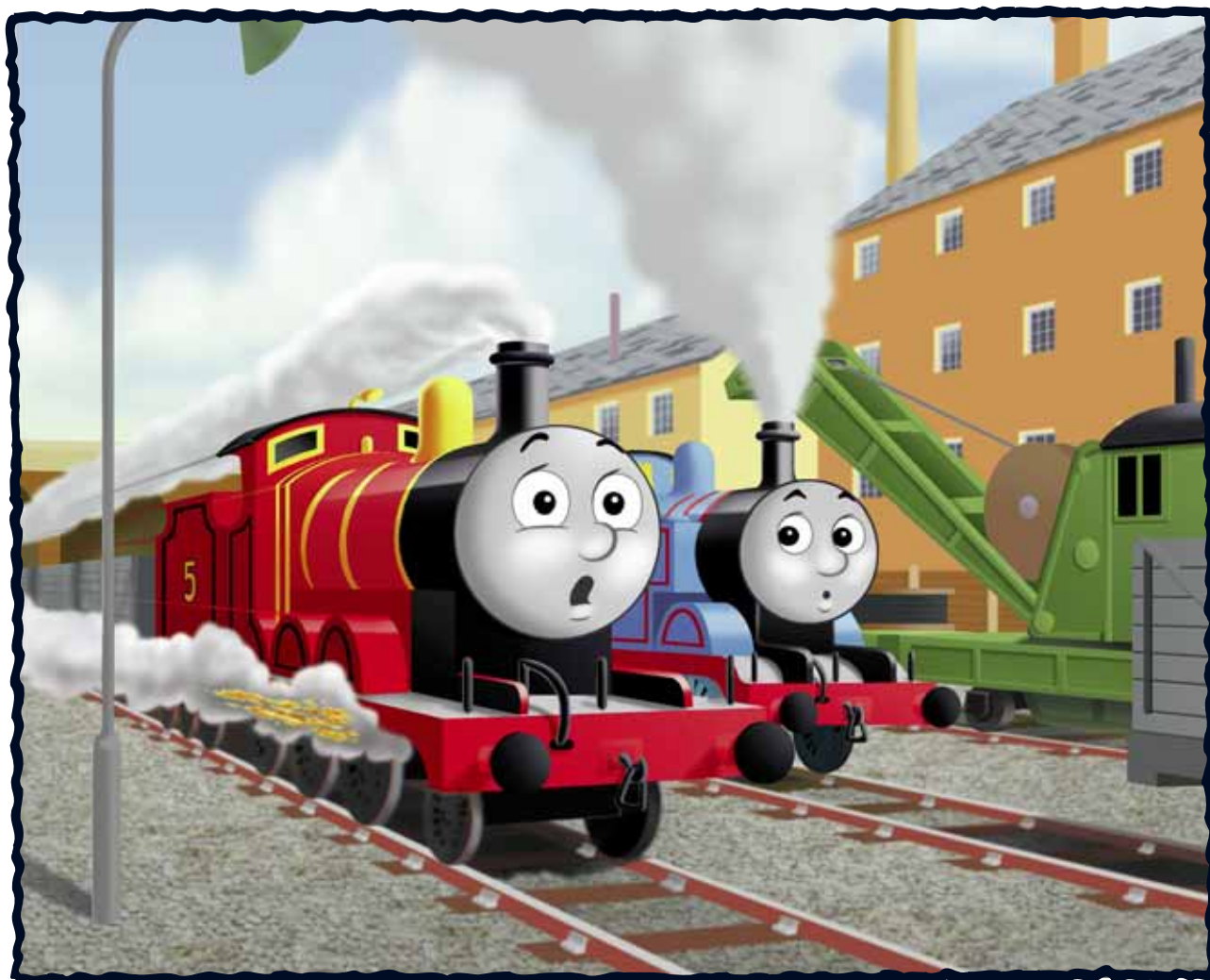
Chudák Tomáš byl tak udýchaný, že ze sebe nedokázal vypravit ani slovo.

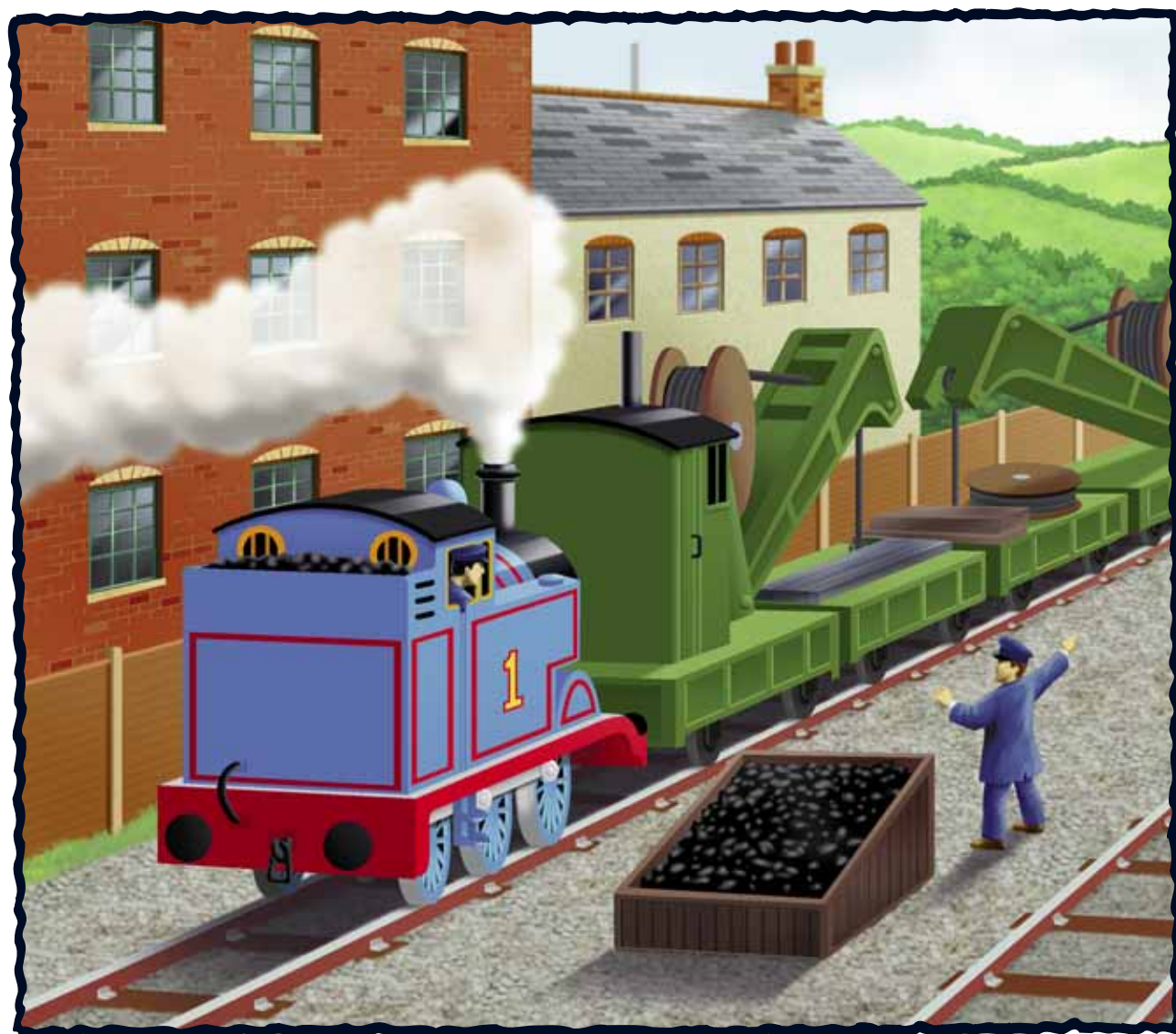
Nazítří Tomáš pracoval na seřadišti nákladních vlaků. Na vedlejší koleji stály jakési podivné nákladní vagony.

„To je pomocný vlak,“ vysvětlil Tomášovi strojvedoucí. „Když se stane nějaká nehoda, nádražní dělníci s jeho pomocí opraví škody.“

Vtom prosvištěl seřadištěm James. „Pomozte, pomozte mi!“ pískal zoufale. Hořely mu brzdové destičky a vagony ho tlačily stále rychleji.

James zmizel v dálce.

Vzápětí se ze signálního stanoviště ozval zvonek a za okamžik přispěchal signalista.

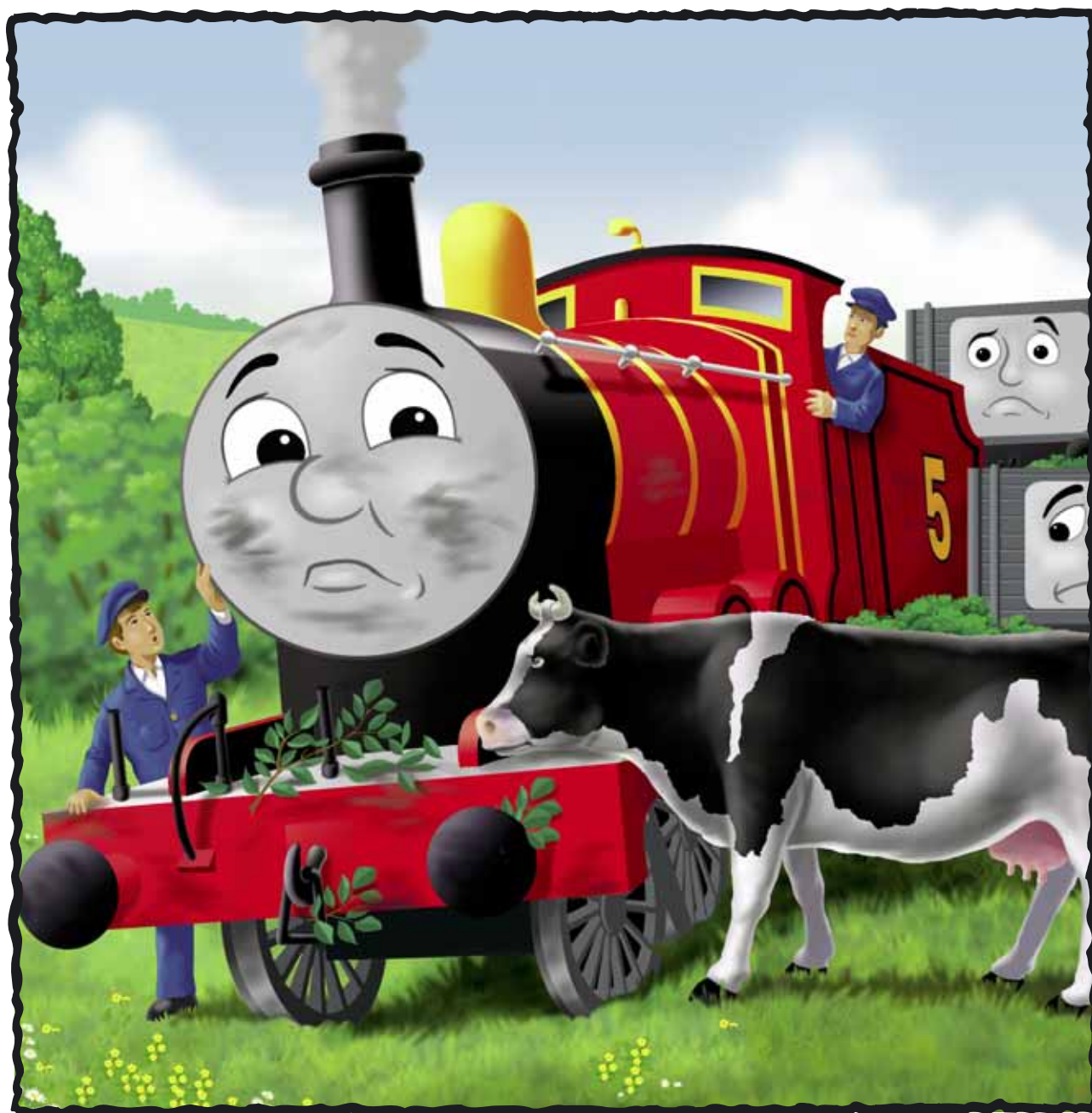
„James vykolejil! Potřebujeme pomocný vlak - rychle!“ volal.

Tomáše připojili k pomocnému vlaku. Vyrázil, jak nejrychleji mohl.

„Hromské nákladní vagony a jejich vtípky!“ hartusil. „Jen aby se Jamesovi nic nestalo!“

Jamese i s vagony našli v ohybu trati. Stál na poli, před ním udivená kráva. Několik posledních vagonů zůstalo stát na kolejích, ale přední vagony se nakupily za Jamesem.

Strojvedoucí a topič Jamese prohlédli, jestli není poškozený. „Jen žádné obavy, Jamesi,“ uklidňoval lokomotivu strojvedoucí. „Není to tvoje vina - to všechno ty neposlušné vagony!“

Tomáš dotáhl pomocný vlak co nejbliž k Jamesovi a pak odtáhl vagony, které zůstaly na kolejích.

„Jejda ...! Jejda ...!“ nařikaly.

„Dobře vám tak! Dobře vám tak!“ supěl Tomáš rozčileně.

Jakmile byly i ostatní vagony zpátky na kolejích, Tomáš začal odtahovat je. Lopotil se s nimi celé odpoledne.

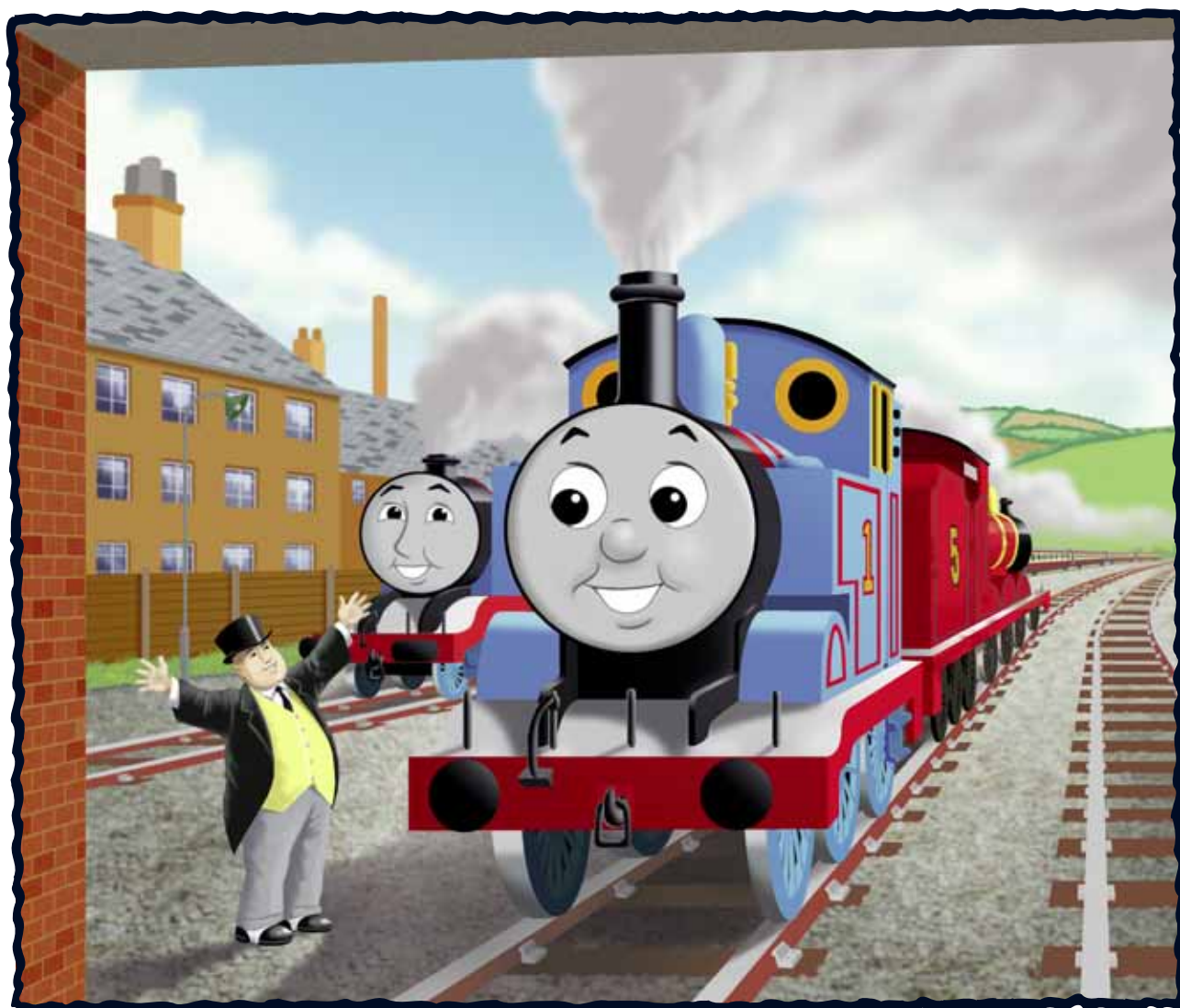

Železničáři za pomoci dvou jeřábů opatrně přemístili Jamese na koleje. Pokusil se rozjet, ale James se ani nepohnul, a tak ho Tomáš odtáhl do depa.

Tam už na ně čekal tlustý kontrolor.

„Výborně, Tomáši,“ pochválil malou lokomotivu. „Slyšel jsem, jak ses činil, a myslím si, že ses stal opravdu užitečnou mašinkou. Udělals mi takovou radost, že ti přidělím jednu trať.“

„Jupí! Děkuju, pane kontrolore!“ zavýskl Tomáš šťastně.

Konečně byl spokojený. Měl vlastní trať a od rána do večera pyšně vozil za zády dva vagony, Annie a Clarabel.

Ve stanici se s ním často zastaví na kus řeči Ed a Henry.

Gordon má věčně napilno a ani nezastaví, ale nikdy na Tomáše nezapomene zahoukat: „Hú, hú!“

„Písk, písk!“ odpovídá pokaždé zvesela Tomáš.

